

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 339/2019
16.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божицара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Слободан Гавранић, адвокат из ..., против туженог Генерали осигурања Србија АДО из Београда, чији је пуномоћник Владимир Недељковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2206/18 од 19.10.2018. године, у седници одржаној 16.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2206/18 од 19.10.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2206/18 од 19.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 664/15 од 09.02.2018. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке обавезан је тужени да на име накнаде нематеријалне штете тужиоцима ББ и ВВ исплати од по 64.000,00 динара на име претрпљених физичких болова и на име претрпљеног страха, тужиоцу ББ 50.000,00 динара на име претрпљеног страха и да им на име накнаде трошкова подношења одштетног захтева солидарно исплати 15.300,00 динара све са законском затезном каматом почев од 09.02.2018. године па до исплате, као и да тужиоцима солидарно накнади трошкове поступка од 327.313,49 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужилаца ББ и ВВ преко досуђених износа, па до тражених од по 80.000,00 динара за претрпљене физичке болове и за претрпљени страх тужилаца и захтев тужиоца ББ преко досуђеног износа, па до тражених 80.000,00 динара за претрпљени страх и 18.000,00 динара на име трошкова састављања одштетног захтева, све са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате, као и захтев тужилаца за исплату законске затезне камате на досуђени износ парничних трошкова за временски период од дана пресуђења до извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2206/18 од 19.10.2018. године, ставом првим изреке жалба туженог је делимично усвојена, делимично одбијена и првостепена пресуда у побијаном усвајајућем делу одлуке о тужбеном захтеву и трошковима поступка преиначена тако што је одбијен тужбени захтев тужилаца ББ и ВВ да се обавезе тужени да им на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове исплати од по 64.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате и део захтева тужилаца за накнаду трошкова подношења одштетног захтева за 3.300,00 динара са потраживаном законском затезном каматом почев од 09.02.2018. године па до исплате и за накнаду законске затезне камате на досуђени износ ове накнаде од 12.000,00 динара почев од дана пресуђења до дана извршности пресуде, те је досуђени износ парничних трошкова снижен на 291.640,00 динара, док је потврђена у преосталом непреиначеном усвајајућем делу. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о накнади материјалне и нематеријалне штете настале у вези саобраћајне несреће која се догодила 19.12.2014. године. У конкретном случају, Врховни касациони суд је нашао да су нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку у складу са правним ставом који је изражен кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Указивање туженог у ревизији на постојање другачијих одлука не указује нужно и на другачији правни став изражен у тим одлукама, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 01.04.2015. године, ради накнаде материјалне и нематеријалне штете настале у вези саобраћајне незгоде, а побијана вредност предмета спора је 190.000,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме је побијана вредност предмета спора 190.000,00 динара, што представља износ који не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић